

12. nedjelja kroz godinu C

Nema više: Židov – Grk!

Nema više: rob – slobodnjak!

Nema više: muško – žensko!

Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! (Gal 3,28)

Prvo čitanje

Zaharija 12,10-11

Ovo govori Gospodin: "Na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh milosni i molitveni. I gledat će onoga koga su proboli; naricat će nad njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca. U onaj dan plač velik nastat će u Jeruzalemu, poput plača hadad-rimonskog u ravnici megidonskoj."

Drugo čitanje

Galaćanima 3,26-29

Braćo i sestre! Svi ste sinovi Božji, po vjeri, u Kristu Isusu. Doista, koji god ste u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov – Grk! Nema više: rob – slobodnjak! Nema više: muško – žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

Evangelje

Luka 9,18-24

Dok je Isus jednom u osami molio, bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: "Što govori svijet, tko sam ja?" Oni odgovoriše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka usta." A

on im reče: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Krist – Pomazanik Božji!"

A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju.

Reče: "Teba da Sin Čovječji mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i treći dan da uskrsne." A govoraše svima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti."

Za razmišljanje

Nad današnjom bi nedjeljom moglo stajati pitanje: Mogu li drugi na nama prepoznati da smo kršćani? Ili drugim riječima: što je s našom beskompromisnom spremnošću da nasljedujemo Krista? "Nasljedovanje" je riječ koja stoji u središtu današnjeg evanđelja. Odlomak se sastoji od dva dijela: na početku stoji Petrovo priznanje: "Ti si Mesija". To priznanje, koje nam se čini olako izrečeno skriva ipak u sebi duboke posljedice. Ono svjedoči da je Isus Božji Pomazanik (Krist), Božji izabranik na komu i po komu Bog djeluje u našoj povijesti i za naš spas. Istovremeno se jasno pokazuje veza s događajem križa i put kojim Krist mora ići – kroz poniženje, muku i smrt k uskrsnuću. Prvom odlomku slijedi drugi sa svojom oštrom logikom. O Kristovoj muc i križu ne može se govoriti distancirano. Petrovo priznanje ohrabruje nas da i mi formuliramo svoj osobni stav prema Kristu. Tko si ti, Isuse, za mene? Iz te osobne vjere u Krista proizlazi i osobno nasljedovanje križa. Koje su, dakle, posljedice, ako se damo voditi Duhom Isusovim? Posljedice su uvijek praktične i konkretne. Prvi korak u ostvarenju Isusovog životnog stava jest da naučimo promatrati svoj vlastiti život, razumjeti životne situacije. Naš život mora ući u razgovor s Isusovim životom, pitanja naše glave i srca moraju se konfrontirati s Isusovim izazovima. Drugi korak dolazi onda sam po sebi. Iz usmjerenosti prema Evanđelju automatski proizlazi solidarnost s malenima, pogaženima, slijepima, hromima, nijemima, preplašenima, siromašnima... No, tako radikalna i konsekvantna solidarnost kao izražaj nasljedovanja može biti i opasna. Onomu tko se protivi želji za moći i samouzvisivanjem svojih suvremenika (izvan i unutar Crkve) bit će odmah svjestan težine nasljedovanja Isusa Krista – on će osjetiti križ. Pogrešno je misliti da moramo na silu tražiti muku i križ, da bismo učinili žrtvu. Tko iskreno svoj život mjeri na Isusovu životu, taj ima iskustvo križa – ali i uskrsnuća! Ne smijemo zaboraviti da Isusov život ne završava na križu, nego se ponovno budi u uskrsno jutro. Ako iz toga crpimo radost i povjerenje za naš put, onda će i drugi razumjeti zašto smo kršćani!